S p e k t r u m

prosinec 2014

zpravodaj
Českomoravské rady
Svazu klubů mládež

Krásné prožití svátků Vánočních, veselé cesty půlnoční, pod stromeček velký dar, na Silvestra pěkný bál, na konci toho lehký krok, potom pěkný Nový rok

přeje všem svým členům, kolektivům a příznivcům Českomoravská rada Svazu klubů mládeže

Informace Českomoravské rady Svazu klubů mládeže

Konala se konference SKM

V souladu s platnými stanovami svazu se sešla 8. listopadu 2014 v Praze v hotelu Bílý lev 5. republiková konference Svazu klubů mládeže. Konference byla pracovní a nebyla nikterak zdlouhavá, ostatně dva základní materiály vyšly již v publikaci „Kluby mládeže v 21. století. K 5. konferenci Svazu klubů mládeže“, takže mohl předseda Mgr. Miloslav Huttr odkázat na v této publikaci uveřejněnou jeho zprávu a pouze ji doplnit některými aktuálními sděleními, případně zdůraznit nejdůležitější fáze boje SKM o majetek. Vzhledem k tomu, že v této publikaci byl obsažen vedle potřebných ustanovení Občanského zákoníku i návrh nových stanov, stačilo, aby JUDr. Jaroslav Holý jen velmi stručně zdůvodnil, proč je vhodné nové stanovy přimout a proč je nutné v nich zakotvit i některé nové instituty. Konference tyto nové stanovy beze změn schválila. Byla zvolena tříčlenná Českomoravská revizní komise a desetičlenná Českomoravská rada (uvítáme návrh na dalšího tedy 11. člena). V diskuzi se objevilo několik podnětných připomínek, na které bude nejbližší schůze rady reagovat a výsledky uveřejní v příštím čísle Spektra. Jde o stručnou metodiku na téma jak si mají jednotlivé druhy klubů (kolektivní člen nebo pobočný spolek nebo klub, který nepotřebuje právní osobnost a IČ) počínat v souvislosti s registrací a dále o rady pro případ, že kluby pořádají různé burzy.

Konference se zúčastnilo …..... delegátů a vzhledem k pověření plnou mocí zde bylo zastoupeno …..klubů. Konference trvala (i s přestávkou na občerstvení a na volbu funkcionářů ČMR a ČMRK) 2 hodiny a pak si mohli delegáti neformálně pohovořit. Konference se konala v příjemném prostředí hotelu, který je majetkem svazu, splnila zcela svoje poslání a lze říci, že byla úspěšná. Můžeme tedy doufat, že se v podobném počtu i duchu sejdeme koncem příštího roku na výročním shromáždění delegátů klubů konaném dle nových stanov.

Úvodní slovo k návrhu nových Stanov přednesené na 5. konferenci SKM

Jedním z hlavních úkolů této konference je i schválení nových Stanov Svazu klubů mládeže, které by měly nahradit Stanovy z roku 2004 potvrzené pak na 4. konferenci dne 19. října 2010.

Proč je třeba přijmout stanovy nové, když se základní zaměření a principy organizace, tedy samostatnost klubů a dvoustupňové řízení, nemění?
Hlavní příčinou je nový Občanský zákoník účinný od 1. 1. 2014, který zavedl některé nové pojmy (např. místo právní subjektivity právní osobnost). Základní změny ve stanovách spočívají v tom (kromě některých formulačních úprav), že jsou zakotveny pojmy pobočného spolku a každoroční členské schůze celého svazu.

Tyto dva nové instituty byly zakotveny do stanov tak, že každý klub může být buď samostatným pobočným spolkem nebo kolektivním členem a nebo ty kluby, které nepotřebují právní osobnost, tedy vlastní IČ či účet, mohou být přímo součástí hlavního spolku.

Pokud jde o každoroční členskou schůzi, je tato u klubů zcela samozřejmá.
U svazu může být nahrazena shromážděním delegátů s možností zastupování delegátů nepřítomných klubů.

Na závěr ještě poznámka.
Některé pojmy ve stanovách se mohou zdát dost staromódní, ať už je to název Českomoravská rada nebo samotný pojem svaz. Zde ale vycházíme z tradic, které nejsou po 46 letech zanedbatelné i ze zdůraznění právní kontinuity, která byla i soudy potvrzena a je výhodná i při sporech o majetek.

Návrh stanov byl publikován v knize „kluby mládeže v 21. století“, se kterou se mohli delegáti dostatečně seznámit. Českomoravská rada návrh Stanov několikrát projednala a zapracovala i připomínky, a tak teda mohu zodpovědně navrhnout, aby bylo nové znění Stanov přijato.

JUDr. Jaroslav Holý

Z činnosti našich Klubů mládeže

Prácheňáci mají za sebou perné léto

Není žádná novinka, že se každé dva roky koná ve Strakonicích mezinárodní dudácký festival. Každý, kdo zná tíhu podobně významné události (zvláště z pozice domácího souboru), si dovede představit kolik času a námahy zabere taková příprava. Je jí třeba věnovat několik měsíců. Se začátkem festivalu na sklonku srpna tak čekaly členy Prácheňského souboru písní a tanců ze Strakonic zkrácené prázdniny.

Léto nám ale nastartovalo něco zcela jiného – zájezd, který se svou délkou a hlavně vzdáleností zařadil na první příčku mezi celosouborové zájezdy letos již pětašedesátiletého souboru. Nabídka navštívit na 17 dnů Mexiko se zkrátka neodmítá. Po zprvu rozpačité komunikaci s přijímající stranou – rovněž folklórním souborem Balet Folclorico de Tulancingo – mělo 35 členů souboru jistotu přijetí, ubytování, a jak se později ukázalo i hromady vystoupení, v přibližně stopadesátitisícovém městě Tulancingo ležícím asi 100 km severovýchodně od Mexico City.

Po jedenáctihodinovém letu přes oceán Prácheňáci začali poznávat novou zemi. Ani jsme netušili, s jakou pohostinností se setkáme, jak hluboce budeme moct nahlédnout do životů běžných Mexičanů. Nejednalo se totiž o žádnou zakonzervovanou dovolenou organizovanou cestovní kanceláří. Po evropské kuchyni, dochvilnosti, evropském způsobu dopravy nebo stylu myšlení nemohlo být ani vidu ani slechu. Domácí se starali skvěle. Rodiny členů jejich souboru se střídaly při přípravě tradičních pokrmů, ať už šlo o tortilly k snídani, tortilly k obědu, tortilly k večeři nebo tortilly snad i v našich snech. Takto posilněni jsme absolvovali v průměru jedno hodinové vystoupení denně. Nutno však podotknout, že s volnými dny na výlety či odpočinek (a že byl třeba) byl náš denní itinerář zdoben dvěma a někdy i třemi vystoupeními denně.

Odměnou za takové vypětí nám ale bylo vždy velmi vřelé přijetí publika. Nejčastěji šlo o žáky škol z Tulancinga a okolí. Mnozí z nich viděli poprvé tak početnou skupinu Evropanů. O tom, že nikdy neviděli české dudy – a ještě na ramenou hned tří dudáků – ani nemluvě. Nebylo tak výjimkou, že jsme po odehraném vystoupení sklidili několik ovací, byli oceněni zpravidla třemi diplomy, a pak byli dobrých patnáct minut obklopeni rozzářenými Mexikánky, kteří plnili paměťové karty svých mobilních telefonů společnými fotkami, své sešity, ale třeba i fotbalové míče našimi popisy.

Už už jsme si zvykli na chaotickou dopravu, nerovnosti na chodnících, psy na střechách velmi prostě vyhlížejících stavení, všudypřítomné retardéry na silnicích, kolíbavé minibusy pro asi padesát pasažérů, zvláštní pocit v krajině břišní, slzy při konzumaci „jen lehce pikantního“ salátu či neexistenci přesného časového údaje, když se náš pobyt nachýlil ke konci. Se vzpomínkami na nesmírnou pohostinnost, temperament domácích, drobné rozdíly, nad kterými se

nedá nepozastavit, se stovkami fotografií tamních obyvatel, pyramid, hemžení v Mexico City, jsme se vydali zase domů.

Na dlouhou aklimatizaci ale nebyl čas. Museli jsme vstřebat sedmihodinový časový posun, zvyknout útroby na českou stravu, dospat deficit, zase se ukázat v práci (to vše v různém pořadí) a zase pilně začít zkoušet. Čekalo nás totiž víkendové hraní na festivalu v Mikulově, ale hlavně koruna konce srpna každého sudého roku – Mezinárodní dudácký festival.

Jakoby i festival měl být rekordním. Součet všech oficiálních vystoupení celého souboru, muziky nebo zpěvaček opět atakoval první příčky souborových tabulek. A festival to byl povedený. Ještě řádně rozehraní, rozezpívaní a roztancovaní jsme Strakonickým ukázali, že ani v pětašedesáti nemá soubor důvod brzdit krok, snižovat skok nebo tišit hlas. V průvodech, na úvodním kasací, na galakoncertu nebo na tematických programech jsme na pódiích nechali maximum. Dokonce zbyla i trocha na zcela neformální večerně-ranní pohrávání po strakonických restauracích. Za zvláštní zmínku ale stojí vzpomínkový pořad na jednoho ze zakladatelů Prácheňského souboru pana Josefa Režného. V útulných prostorách hradního Rytířského sálu jsme spolu s několika zahraničními hosty vzdali důstojný hold zakladateli tradice festivalů, dudákovi a duši našeho souboru.

Zdálo by se, že za ty dva letní měsíce bylo hraní, tance a zpěvů až až. Chyba lávky. Soubor čekala další zářijová vystoupení, na chvíli klid a začátkem prosince je tu slavnostní večer konaný u příležitosti 65 let Prácheňského souboru. Na něm samozřejmě soubor nemůže chybět. A tak se stane, že slovo Mexiko přestane být v našich slovnících tak frekventované, vzpomínky vyblednou, dozní v nás potlesk rozradostněných diváků festivalu, uplyne trocha vody a my se budeme chystat na další zájezd. Kam to bude? To zatím není jisté. Jasné však je, že se pak zase sejdeme na zkoušce, to abychom potrénovali na další vystoupení a další dudácký festival.

A hráli, a hráli, a dobře se jim hrálo.

Za Prácheňský soubor ze Strakonic
Martin Rusek

DUDÁ

Prácheňáček

Dětský folklórní soubor ze Strakonic

Letní tábor Prácheňáčku 2014

Ani o letošních prázdninách členové Dětského folklorního souboru Prácheňáček nezaháleli. Jako každoročně se totiž sešli na letním táboře, letos ve dnech 3. – 10. srpna. Tábor se konal v obci Miřenice, v rekreačním zařízení Pohoda a ten název je vskutku trefný. V areálu je k dispozici jak vnitřní, tak venkovní zázemí včetně sportovišť. Okolí skýtá spoustu příležitostí pro vycházky do přírody i rybníky vhodné ke koupání. Ubytování je zajištěno v ubytovně, ve 3 lůžkových až 4 lůžkových pokojích a místní domácí kuchyně je opravdovou třešinkou na dortu – prostě pohoda.

Program tábora byl zaměřen jak na taneční a pěveckou výchovu dětí, tak na sportovní soutěže a různé hry. Dopoledne bylo vždy věnováno nácviku tanečních kroků a nových tanečních pásem, do kterého byly zapojeny všechny děti. Nácvik probíhal v místní klubovně a v případě příznivého počasí na hřišti v areálu tábora. A bylo co nacvičovat, vždyť ve Strakonicích už vrcholily přípravy na 21. ročník Mezinárodního dudáckého festivalu, kde byl Prácheňáček zařazen hned do několika pořadů. Po obědě a nezbytném poledním klidu pak následovaly míčové hry, soutěže „rodin“ a někdy také vycházky do okolní lesnaté přírody.

V Prácheňáčku působí 2 věkové skupiny dětí. Těm starším je 15 – 17 let, mladším 8 – 10 let. Podle již osvědčeného modelu byly děti hned na začátku tábora rozděleny do několika skupin, tzv. „rodin“. S t a r š í chlapci plnili roli taťků a dědů, děvčata představovala maminky a babičky. M l a d š í děvčátka a kluci se stali na týden jejich dětmi.

Povinností starších tedy byla péče o své malé svěřence a to od ranní kontroly vyčištěných zubů, přes přípravu her a soutěží až po večerní čtení pohádek na dobrou noc. Vedoucím tak alespoň zbyl prostor pro vymýšlení nových tanců a pásem a rozhodně nezanedbávali ani bodování jak pořádku na pokojích tak dalších aktivit. A co by to bylo za tábor, kdyby se nekonal oblíbený maškarní karneval s ukázkami připravených scének jednotlivých masek a samozřejmě táborák. Na ten bylo třeba nacvičit v průběhu tábora pár nových trempských písniček a to se taky podařilo. Všichni mladší členové prošli i zkouškou odolnosti proti strachu, když pro ně jejich starší kamarádi připravili stezku odvahy.

Byl to prostě týden plný pohody a loučení při odjezdu z tábora bylo pro všechny Prácheňáčky těžké.

Jaroslav Bašta

Bárováček zpívá a tančí

Jarní období roku v souboru Bárováček Č. Budějovice se už po několikáté nese ve znamení soutěží a zpěvu. Nejinak tomu bylo i letos. V březnu se děvčata zúčastnila pěvecké soutěže Jihočeský zpěváček, kterou organizuje Jihočeské folklorní sdružení a která se letos konala v Kovářově. Lucie Chroustovská z 1. třídy si vysoutěžila krásné druhé místo. Však ji také do Kovářova přijela podpořit celá rodina.

O týden později se v Českých Budějovicích konala další pěvecká + taneční a hudební soutěž, tentokrát organizovaná Svazem klubů mládeže a to Jihočeská panenka. I zde měl náš soubor své dvě zástupkyně. Obě doprovodila Dětská kapela souboru Bárováček. Markéta Štěpánková si vyzpívala s písničkou K Budějicům cesta třetí místo. Její sestra Kristýna se sice neumístila, ale dlouho smutná nebyla, neboť o týden později získala zlaté pásmo na další pěvecké soutěži Jihočeský zvonek a postoupila do krajského kola. Markéta získala rovněž zlaté pásmo.

Ale abyste si nemysleli, že Bárováček jen zpívá a netančí. Hned druhý den po Jihočeské panence, 6. dubna se soubor zúčastnil tradiční akce vynášení Morany, kde si především děti z Malého Bárováčku zatančily několik svých oblíbených tanců.

V současné době pracují členové souboru na obnově pásma Jarmark, do kterého zapojují i své mladší kamarády. V květnu vystoupí na tradiční školní akademii a v červnu se soubor chystá na soustředění do Chorvatska, jehož součástí bude i vystoupení na tradičním folklorním večeru v centru Pakoštane.

Díky dotaci, kterou jsme obdrželi od SKM v loňském roce, jsme si pořídili taneční rekvizity do nového pásma Najezte se, chaso!, dále jsme si mohli zakoupit rekvizity pro přípravné oddělení do tanečního pásma Pastva a v neposlední řadě jsme pořídili děvčatům nové bílé zástěry.

V letošním roce budeme nahrávat nové CD s názvem Najezte se, chaso!, které bude natáčet Dětská kapela souboru Bárováček pod vedením ředitele školy Mgr. Vladimíra Čunáta.

L. Skleničková
vedoucí souboru

Představujeme vám nového člena SKM

Ve Strakonicích, městě s dlouholetou dudáckou tradicí, působí již od roku 1981 **dětský folklórní soubor „ PRÁCHEŇÁČEK.“** Sdružuje ve dvou věkových kategoriích 50 dětí ve věku 6 – 18 let. V první skupině jsou děti menší, ve druhé je již dorost ve věku čtrnáct až osmnáct let. Repertoár souboru čerpá z bohatství písní, tanců, her i lidových zvyků z oblasti jižních a jihozápadních Čech – především z oblasti Prácheňska. Je jedním z nejuznávanějších souborů nejen v kraji, stejnému postavení se těší v celostátním měřítku. O tom ostatně vypovídá i počet jeho vystoupení doma i v zahraničí. Členem SKM je od 26. 3. 2014. Vedoucími souboru jsou Sylva Svobodová a Jaroslav Bašta.

V roce 1997 se soubor stal občanským sdružením. O prostory k činnosti a finanční podporu, bez které by soubor nemohl existovat, se starají Městský dům kultury a město Strakonice. Pro činnost souboru – nácvik, slouží klubovna v Domě kultury (tzv. Prácheňská jizba). Je členem Folklórního sdružení ČR.

Od svého založení se soubor zúčastňuje přehlídek dětských folklórních souborů, které se konají každé dva roky. Na loňském, zatím posledním ročníku Krajské přehlídky v Českých Budějovicích, obhájil Prácheňáček mezi 13 soubory prvenství a postoupil na celostátní přehlídku do Jihlavy. Prácheňáček pravidelně účinkuje v dětských pořadech Mezinárodních dudáckých festivalů Strakonice, několikrát hostoval na Mezinárodním folklórním festivalu ve Strážnici, účinkoval také na festivalech ve Veselí nad Moravou, Lázních Bělohrad, Mariánských Lázních, Klatovech, Plzni, Kovářově a dalších. V posledních letech hostoval na zahraničních festivalech v Polsku a Německu a vystupoval na různých akcích ve Francii, Rakousku či Německu. Od roku 2007 se soubor každoročně zúčastňuje přehlídky dětských dudáckých skupin a souborů Strakonický dudáček, která už začíná mít ve Strakonicích svou tradici.

Ani o prázdninách členové Prácheňáčku nezahálí. Letní činnost spočívá v pořádání táborů, které se konají v rekreačních zařízeních Jihočského kraje. Každý tábor je v podstatě soustředěním, na kterém děti nejen rozvíjejí své pohybové schopnosti, ale především rozšiřují a obohacují svůj repertoár a taneční umění.

Také ve zpěvu se prácheňáčci zdokonalují na ZUŠ Strakonice, pod vedením Hany Kozubíkové.

Za soubor J. Bašta ve spolupráci s M. Oberfalcerovou

V roce 2004 natočil soubor své historicky první CD s nahrávkami známých i méně známých písniček svého repertoáru a dva roky na to bylo vydáno propagační DVD souboru.

Během své činnosti soubor spolupracoval s několika lidovými muzikami. V současné době mu k tanci a ke zpěvu hraje lidová muzika Strakoňáček pod vedením Julie Vlčkové.

Mezinárodní folklórní festival Český Krumlov

Ve dnech 26. – 27. září 2014 se jako každý rok uskutečnil Mezinárodní folklórní festival v Českém Krumlově, jehož hlavním pořadatelem je domácí folklórní soubor Růže. Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 7 souborů a dva domácí – Jitřenka a Růže.

Měli jsme zde tři soubory ze zahraničí: *Maguráčik* ze Slovenska, soubor z *Rumunska* a dokonce soubor z velké dálky a to až z *Velikonočních ostrovů*. Svou návštěvou nás potěšila i samotná královna Velikonočních ostrovů, která přijala naše pozvání a tančila. Mimo zahraniční soubory vystupovaly čtyři soubory z Čech: *Polajenka* z Hodonína, *Lučinka* z Prahy, *Jaduš* z Prahy a *Úsviťáček* z Českých Budějovic.

Festival začal v pátek 26. září. Každoročně se otevírá akcí „Roztančené město“, kdy všechny soubory procházejí městem a na určitých místech se zastavují a tančí. Letos poprvé a doufejme že naposledy, se z důvodu špatného počasí „Roztančené město“ neuskutečnilo. Zúčastněné soubory se přesunuly do sálu DDM. Tam jsme celý večer - všichni společně – hráli, zpívali a tancovali. Naučili jsme se navzájem tance a písničky, rádi jsme konverzovali s ostatními soubory. Prožili jsme moc hezký večer, na který máme stále hezké vzpomínky.

Na hlavní program v sobotu 27. září již počasí vyšlo na jedničku. Pořad začal v 10:00 a jako první se na podiu představil domácí soubor Růže. Po něm se všechny soubory střídaly - jak na hlavním podiu na náměstí, tak v Seminární zahradě před hotelem Růže s krásným výhledem na zámek. Program a vlastně celý festival uzavřel v 19:00 posledními tanečními čísly opět domácí soubor Růže.

Festival se opravdu vydařil a je opět na co vzpomínat. Se souborem máme už v paměti tolik krásných akcí a festivalů a jsme za ně všichni moc rádi. A navíc jsme nadšení, když se může mezinárodní festival pořádat u nás v Českém Krumlově a my můžeme toho být sami součástí.

Radka Kmochová
členka domácího souboru

Vydává SKM - ČMR
Registrovaný MV ČR č.j. NV-III/3-2248/68
VSP 53748/03-R, IČ: 69368813
Neprodejné, určeno jen vnitřní potřebu SKM